

NOTY O AUTORACH

Barbara Bibik – adiunkt w Katedrze Filologii Klasycznej Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Autorka monografii, *Translatoris vestigia. Projekcje inscenizacyjne wybranych polskich tłumaczy Orestei Ajschylosa* (Toruń 2016). Stypendystka Fundacji Lanckorońskich, Fundacji z Brzezia Lanckorońskich oraz Fundacji *Hardt pour l'étude de l'antiquité classique*. Od 2007 roku prezes zarządu Fundacji Traditio Europae, zajmującej się popularyzacją nauk o antyku. Interesuje się dramatem antycznym i jego recepcją, zwłaszcza tragedią grecką, oraz problematyką przekładów z języków klasycznych; a także dziedzictwem grecko-rzymskiego antyku, rolą i miejscem kobiety w społeczeństwie starożytnym oraz motywem śmierci w kulturze.

Anna Cetera-Włodarczyk – profesor nadzwyczajna w Instytucie Anglistyki Uniwersytetu Warszawskiego. Jest autorką między innymi dwóch monografii poświęconych przekładowi dramaturgii Szekspira w kontekście teatralnym (*Enter Lear. The Translator's Part in Performance*, 2008) oraz w szerszym kontekście kulturowym (*Smak morwy. U źródeł recepcji przekładów Szekspira w Polsce*, 2009), jak również licznych prac poświęconych interpretacji i przekładowi literackiemu ogłaszanych w czasopismach i tomach tematycznych (CUP, Palgrave, UDP). Od 2009 roku jest redaktorką serii krytycznej nowych przekładów Szekspira (we współpracy z Piotrem Kamińskim). W serii ukazało się do tej pory sześć tomów, siódmy (*Dwóch szlachetnych krewniaków*) jest w przygotowaniu. W latach 2016–2019 kierowała projektem NCN, którego owocem jest cyfrowe repozytorium polskich przekładów Shakespeare'a w XIX wieku (<http://polski-szekspir.uw.edu.pl>), obecnie kieruje bliźniaczym projektem dla wieku XX i XXI.

Karolina Dębska – doktor nauk humanistycznych w dziedzinie językoznawstwa, magister polonistyki. Pracuje na Uniwersytecie Warszawskim w Instytucie Lingwistyki Stosowanej. Jej zainteresowania naukowe to tłumaczenie literackie, historia tłumaczenia, jakość i dydaktyka przekładu. Obecnie pracuje nad projektem dotyczącym polskich tłumaczek epok dawnych.

Alicja Kosim – doktorantka w Instytucie Anglistyki Uniwersytetu Warszawskiego.

W ramach pracy doktorskiej analizuje działalność przekładową Placyda Jan-kowskiego (John of Dycalp), jednego z pierwszych tłumaczy dzieł Szekspira na język polski. Obecnie jest członkiem zespołu badawczego pracującego nad cyfrowym repozytorium polskich przekładów Szekspira w XIX wieku (projekt finansowany przez Narodowe Centrum Nauki).

Justyna Łukaszewicz – profesor Uniwersytetu Wrocławskiego, gdzie kieruje Zakładem Italianistyki w Instytucie Filologii Romańskiej, redaktor naczelna czasopisma naukowego „Italica Wratislaviensia”, romanistka, komparatystka, literaturoznawczyni, badaczka francuskiej, polskiej i włoskiej literatury XVIII wieku, tłumaczka. Autorka licznych prac przekładoznawczych i komparatystycznych poświęconych polskim przekładom z francuskiego i włoskiego od XVIII do XXI wieku, seriom przekładowym, paratekstom przekładu, problemom kulturowym w tłumaczeniu, francuskim i włoskim wpływom na polski teatr epoki oświecenia, w tym monografii *Carlo Goldoni w polskim Oświeceniu* (1997) i *Dramaty Franciszka Zabłockiego jako przekłady i adaptacje* (2006).

Jadwiga Miszalska – profesor zwyczajny, kierownik Zakładu Italianistyki w Instytucie Filologii Romańskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego. Jej zainteresowania naukowe dotyczą literatury włoskiej, włosko-polskich relacji kulturalno-literackich oraz przekładu literackiego, a zwłaszcza postaci tłumacza jako mediatora między kulturami oraz uwarunkowań, jakim podlegał. Współautorka bibliografii przekładów literatury włoskiej w Polsce [*Od Dantego do Fo. Włoska poezja i dramatu w Polsce (od XVI do XXI wieku)*, 2007; *Od Boccaccia do Eco. Włoska proza narracyjna w Polsce (od XVI do XXI wieku)*, 2011]; oraz panoramy dawnego teatru włoskiego [*Historia teatru i dramatu włoskiego od XIII do XVIII wieku*, 2008]. Publikacje książkowe: „*Koloander wierny*” i „*Piękna Diane*”. *Polskie przekłady włoskich romansów barokowych w wieku XVII i w epoce saskiej na tle ówczesnych teorii romansu i przekładu* (2003); *I manoscritti italiani della collezione berlinese conservati nella Biblioteca Jagellonica di Cracovia (sec. XVII–XIX)* (2012); *Tragicznych igrzysk pieśń uczy nas cnoty. Przekłady z języka włoskiego jako źródło polskiej dramaturgii poważnej do końca XVIII wieku* (2013); *Z ziemi włoskiej do Polski. Przekłady z literatury włoskiej w Polsce do końca XVIII wieku* (2015).

Matthew Reynolds – literaturoznawca i komparatysta, profesor Uniwersytetu w Oksfordzie, kieruje ośrodkiem badawczym Oxford Comparative Criticism

and Translation. Współredaktor tomu *Dante in English* (z Erikiem Griffithsem, 2005), autor książek: *The Poetry of Translation: From Chaucer and Petrarch to Homer and Logue* (2011), *Likenesses: Translation, Illustration, Interpretation* (2013), *Translation: A Very Short Introduction* (2016). Jego zainteresowania przekładoznawcze koncentrują się wokół przekładu poezji, historii i krytyki przekładu literackiego oraz zagadnień kreatywności i wariantywności w przekładzie (projekt badawczy „Prismatic Translation”).

Joanna Sobesto – doktorantka na Wydziale Polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego. Członkini Międzywydziałowego Koła Naukowego Przekładoznawców UJ „koło Tłumaczeń”. Interesują ją studia nad tłumaczką oraz historie mówione.